

Dosta Öğütler

— Cemal Kaya · 15 Mart 2010

zıt yaşamın özü,
kara gözlerine bin derece.
bildiğin ezberlediğin,
yuvarlak sözcükler demeti değil.
bir Ç var,
herşeyin başında.
sonrasında koca bir I,
devamında K,
A,
sonunda sonsuzunda R.
koca bir hiç ugrunaysa,
bu igrenç yaşamın kuytusunda,
bütün çırpınışların.
bırak ülserler sarsın beynimizi,
benliğimizi.
bütün sorunlara azadeyim,
bu saatte ne olur gel benimle .
eğemen olmadığı çıkarların igrenççe.
çok uzakta değil,
düşünü kurduğumuz dünya.
dizine dursun,
bu sensiz gecede,
geçtiğim insafsız dizeler.
hayın,
uyuz,
leyla'ca bi'vefa.
o durası beynine,
yüklenecek ne var o kadar?
insanlara sitem edecek ne var?
kendine gel demeye,
kulak çekmeye,
yetkim yok farkındayım.
dünya senin önerilerinle,
değişmeyecek oysa,
yine niye,

bu ceviz kabugunu doldurmayan ilettin?
karakaaan dűşmez,
ikinci kez aynı çukura.
hařa huzurdan sűzűm,
meclisten dışarı,
ama can dostum,
sűyle bana,
bizim karakaaaan kadar,
beynimiz yok mu?

CEMAL KAYA